

[← назад на главни сајт Светосавље.орг](#)

БОГОСЛУЖБЕНИ ТЕКСТОВИ

ПРОЈЕКАТ САЈТА СВЕТОСАВЉЕ.ОРГ

[СВЕШТЕНЕ КЊИГЕ](#) ▾ [ЦРКВЕНЕ КЊИГЕ](#) ▾ [НОТНЕ КЊИГЕ](#) ▾ [ДОМАЋЕ КЊИГЕ](#) ▾

[НАСЛОВНА](#) » [Свештене књиге \(Свето Писмо\)](#) » [Свето Писмо Старога и Новога Завјета – Библија](#)

[« ПРЕТХОДНА СТРАНА »](#) [1](#) ... [8](#) [9](#) [10](#) [СЛЕДЕЋА СТРАНА »](#)

[ћирилица](#) | [latinica](#)

13. септембар 2018.

Свето Писмо Старога и Новога Завјета – Библија

[« САДРЖАЈ »](#)

КЊИГА НЕМИЈИНА

[1](#) [2](#) [3](#) [4](#) [5](#) [6](#) [7](#) [8](#) [9](#) [10](#)
[11](#) [12](#) [13](#)

1. *Немијина молитва због тужног стања Јудеје и Јерусалима (445. пре Христа).*

1. Ријечи Немије, сина Ахалијина. Мјесеца Хислева године двадесете, кад бијаш у Сусану граду,
2. Дође Ананије, један од браће моје, с неким из Јудеје; и запитах их за Јудејце, за остатак што бјеше остао од ропства, и за Јерусалим.

3. А они ми рекоше: Остатак што оста од ропства, ондје у земљи, у великој је невољи и срамоти, и *зид је Јерусалимски разваљен и врата су му огњем попаљена. [*2 дн 36, 39.]

4. А кад чух те ријечи, *сједох и плаках, и тужих неколико дана, и постих и молих се пред Богом небеским, [*Језд 9, 3.]

5. И рекох: *Ох Господе Боже небески, Боже велики и страшни, који чуваш завјет и милост онима који те љубе и држе твоје заповијести. [*Дан 9, 4.]

6. Нека буде ухо твоје пригнуто и очи твоје отворене да чујеш молитву слуге својега којом се сада молим пред тобом дан и ноћ за синове Израилеве, слуге твоје, и исповиједам гријехе синова Израилевијех којима ти згријешисмо.

7. Скривисмо ти и не држасмо заповијести ни уредбе ни закона које си заповједио преко Мојсија слуге својега.

8. Али се опомени ријечи коју си заповједио Мојсију, слуги својему, говорећи: Ви ћете згријешити и *ја ћу вас расијати међу народе; [*5 Мој 4, 27.]

9. Али ако се обратите к мени и станете држати заповијести моје и творити их, *ако будете изгнани и на крај свијета, сабраћу вас оданде и одвешћу вас на мјесто које сам изабрао да ондје настаним име своје. [*5 Мој 30, 4-9.]

10. А ово су слуге твоје и народ твој, који си искупио силом својом великом и руком својом крјепком.

11. Ох Господе! Нека буде ухо твоје пригнуто к молитви слуге твојега и к молитви слуга твојих, који

О БОГОСЛУЖЕЊУ

Заједничко богослужење Православној Цркви има се кроз читање и појање истинито учење Христово верни подстакну на молу покајање, а кроз лица и ј се представе спољашњи свештене историје који с нашег спасења савршени тако и после Рођења Хри

НАЈНОВИЈЕ

Царски Часови на Све Велики Петак
4. априла 2020.

Правило за читање Ап Канона
14. јануара 2019.

Типик
10. јануара 2019.

Триоди
10. јануара 2019.

Србљак
10. јануара 2019.

Приватност - Услови

су ради бојати се имена твојега, и дај данас срећу слути својему и учини да нађе милост пред овијем човјеком. А ја бијих пехарник царев.

ПРЕТРАГА

Google search

2. Цар допушта Немеји да обнавља Јерусалим. Разгледање стања зидова.

1. А мјесеца Нисана године двадесете Артаксеркса цара бијаше вино пред њим, и ја узев вино, дадох га цару. А пређе не бијих невесео пред њим.
2. И рече ми цар: Што си лица невесела кад нијеси болестан? Није друго него тута у срцу. А ја се уплаших врло.
3. И рекох цару: Да је жив цар довијека! Како не бих био лица невесела кад је град гдје су гробови мојих отаца опустио и врата му огњем спаљена?
4. А цар ми рече: Шта хоћеш? Тада се помолих Богу небескому,
5. И рекох цару: Ако је угодно цару и ако ти је мио слуга твој, пошљи ме у Јудеју, у град гдје су гробови отаца мојих да га саградим.
6. А цар ми рече, а жена његова сјеђаше до њега: Колико ти времена треба на пут, и кад ћеш се вратити? И би угодно цару, и пусти ме кад му казах вријеме.
7. Потом рекох цару: Ако је угодно цару, да ми се да књига на кнезове преко ријеке да ме прате докле не дођем у Јудеју,
8. И књига на Асафа, чувара шуме цареве, да ми да дрва за брвна на врата од двора уз дом Божји и за зид градски и за кућу у коју ћу ући. И даде ми цар, *јер добра рука Бога мојега бјеше нада мном. [*Језд 7, 6.]
9. И тако дођох ка кнезовима преко ријеке, и дадох им књиге цареве. А цар посла са мном војводе и коњике.
10. А кад то чу Санавалат Ороњанин и Товија, слуга Амонац, би им врло мрско што дође човјек да се постара за добро синовима Израилевијем.
11. Потом дођох у Јерусалим и бих ондје три дана.
12. Па устах ноћу с неколико људи, а никому не казах што ми је Бог мој дао у срце да учиним у Јерусалиму; и не имах кљусета са собом осим онога на ком јахах.
13. И изидох ноћу на врата од долине, на извор змајевски, и на врата гнојна, и разгледах зидове Јерусалимске како бјеху разваљени и како му врата бјеху огњем попаљена.
14. Отуда прођох на *изворска врата и на царско језеро, а ондје не бјеше мјеста да кљусе пода мном пријеђе. [*Нем 3, 15.]
15. Зато јахах уз поток по ноћи и разгледах зид, па се вратих на врата од долине, и тако дођох натраг.
16. Али поглавари не знадијаху куда сам ишао ни шта сам радио, јер до тада не бијих ништа рекао ни Јудејцима ни свештеницима ни кнезовима ни поглаварима ни другима који управљаху послом.
17. Зато им рекох: Видите у каквом смо злу! Јерусалим пуст и врата му попаљена огњем; дајте да зидамо зидове Јерусалимске да више не будемо руг.
18. И казах им како је добра рука Бога мојега нада мном и ријечи цареве које ми је рекао. Тада рекоше: Устанимо и зидајмо. И укријепише им се руке на добро.
19. А кад то чу Санавалат Ороњанин и Товија, слуга Амонац, и Гисем Арапин, подсмјјеваше нам се и ругаше нам се говорећи: Шта то радите? Да се нећете одметнути цару?
20. А ја им одговорих и рекох: Бог небески даће нам срећу, а ми слуге његове устасмо и зидамо; али ви немате дијела ни права ни спомена у Јерусалиму.

3. Зидање јерусалимских зидова. Добровољци у раду.

1. И уста *Елијасив, поглавар свештенички, и браћа његова свештеници и зидаше врата овчија, и осветише их и метнуше им крила, и осветише их до куле Меје, до † куле Ананеилове. [*Језд 12, 10; † Јер 31, 38.]
2. А до њега зидаше Јерихоњани, а до њих зида Захур, син Имријев;
3. А врата рибља зидаше синови Асенајини, они их побрвнаше и метнуше крила и браве и пријеворнице.
4. А до њих оправља Меримот, син Урије сина Акосова; а до њих оправља Месулам, син Варахије сина Месизавеилова; а до њих оправља Садок, син Ванин.
5. А до њих оправљаше Текојани, али поглавице њихове не савише врата својега на службу Господу својему.
6. А стара врата оправља Јодај, син Фасејин, и Месулам, син Весодијин, они их побрвнаше и метнуше крила и браве и пријеворнице.

7. А до њих оправљаше Мелатија Гаваоњанин и Јадон Мериоњанин, људи из Гаваона и из Миспе до столице кнеза с ове стране ријеке.
8. До њих оправља Узило, син Арахујин, златар; а до њега оправља Ананија, син апотекарски. И оставише Јерусалим до широкога зида.
9. А до њих оправља Рефаја, син Оров, поглавар над половином краја Јерусалимскога.
10. А до њих оправља Једаја, син Арумафов, према својој кући, а до њега оправља Хатус, син Асавнијин.
11. Толико оправља Малхија, син Харимов, и Асув, син Фат-Моавов, и кулу код пећи.
12. А до њега оправља Салум, син Лоисов, поглавар над половином краја Јерусалимскога са кћерима својим.
13. Врата долинска оправља Анун са становницима Занојским; они их саградише и метнуше крила и браве и пријеворнице, и тисућу лаката зида до гнојнијех врата.
14. А гнојна врата оправља Малхија, син Рихавов, поглавар над крајем Вет-Керемским, он их сагради и метну крила и браве и пријеворнице.
15. А врата изворска оправља Салум, син Хол-Озин, поглавар над крајем у Миспи, он их сагради и покри и метну им крила и браве и пријеворнице; и зид код *бање Силоамске од врта царева до басемака који слазе из града Давидова. [*2 цар 20, 20; Јн 9, 7.]
16. За њим оправља Немија, син Аззуков, поглавар над половином краја Вет-Сурскога, до према гробовима Давидовијем и до језера начињенога и до куће јуначке.
17. За њим оправљаше Левити, Реум, син Ванијев, а до њега оправља Асавија, поглавар над половином краја Кеилскога, са својим крајем.
18. За њим оправљаше браћа њихова, Вавај, син Инададов, поглавар над половином краја Кеилскога.
19. А до њега оправља Есер, син Исусов, поглавар од Миспе, толико према мјесту куда се иде к ризници на углу.
20. За њим разгорјевши се Варух, син Завајев, оправља толико од угла до врата од куће Елијасива, поглавара свештеничкога.
21. За њим оправља Меримот, син Урије сина Акосова, толико од врата куће Елијасивове до краја куће Елијасивове.
22. А за њим оправљаше свештеници који живљаху у равници.
23. За њима оправља Венијамин и Асув према својим кућама; а за њима оправља Азарија, син Масије, сина Ананијина, уз своју кућу.
24. За њим оправља Винуј, син Инададов, толико од куће Азаријине до савитка и до угла.
25. Фалал, син Узајев, оправља према савитку и према кули која се издиже из горњег дома царева код *тријема тамничкога; за њим Федаја, син Фаросов; [*Јер 32, 2; 33, 1.]
26. И Нетинеји који живљаху у Офилу, до према вратима воденијем на исток и кули високој;
27. За њима оправљаше Текојани толико према великој кули високој до зида Офилскога;
28. Од *врата коњских оправљаше свештеници сваки према свакој кући; [*2 цар 11, 16.]
29. За њима оправља Садок, син Имиров, према својој кући; а за њим оправља Семаја, син Сеханијин, чувар врата источнијех;
30. За њим оправља Ананија, син Селемијин, и Анун, шести син Салафов, толико; за њима оправља Месулам, син Варахијин, према својој клијети;
31. За њим оправља Малхија, син златарев, до куће Нетинејске и трговачке према вратима Мифкадским до узбрдице на углу;
32. А између узбрдице на углу и овчијих врата оправљаше златари и трговци.

4. *Зидање се наставља и поред поруга и сметњи. Мјере предострожности приликом зидања.*

1. А *кад чу Санавалат да зидамо зид, разгњеви се и расрди се врло, и ругаше се Јеврејима, [*Нем 2, 19.]
2. И говорише пред браћом својом и војницима Самаријским: Шта раде ти немоћни Јудејци? Хоћемо ли их оставити? Хоће ли приносити жртве? Хоће ли сада свршити? Еда ли ће у живот повратити из праха камење спаљено?
3. А Товија Амонац који бијаше уза њ рече: Нека зидају; да лисица дође, провалиће камени зид њихов.
4. Чуј, Боже наш, како нас презиру; обрати руг њихов на њихову главу и дај да буду грабеж у земљи гдје би робовали.
5. И не покривај безакоња њихова, и гријех њихов да се не избрише пред тобом, јер те дражише за

оне који зидају.

6. И тако зидасмо зид, и сав се зид састави до половине, и народ имаше вољу да ради.

7. А кад чу Санавалат и Товија и Арапи и Амонци и Азоћани да се оправља зид Јерусалимски и да се почело затварати што је проваљено, разгњевише се врло;

8. И сложише се сви заједно да дођу и ударе на Јерусалим и да смету.

9. А ми се молисмо Богу својему и постављасмо стражу према њима дан и ноћ од страха њихова.

10. А Јудејци рекоше: Клонула је снага носиоцима, а праха има много, не можемо зидати зида.

11. А наши непријатељи рекоше: Да не дознаду и не опазе докле не дођемо усред њих, па ћемо их побити и прекинути посао.

12. Али дођоше Јудејци који код њих живљаху и казаше нам десет пута: Чувајте сва мјеста куда се иде к нама.

13. Тада намјестих народ у низима иза зида и на стрменима, поставих народ по породицама с мачевима и копљима и луковима.

14. И разгледавши устах и рекох старјешинама и главарима и осталом народу: Не бојте их се.

Помените Господа великога и страшнога, и бијте се за браћу своју, за синове своје и кћери своје, за жене своје и куће своје.

15. А кад чуше непријатељи наши да смо дознали, *разби Господ њихову намјеру, и ми се вратисмо сви к зиду, сваки на свој посао. [*Јов 5, 12.]

16. И отада половина мојих момака пословаше, а друга половина држаше копља и штитове и лукове и оклопе, и кнезови стајаху иза свега дома Јудина.

17. И који зидаху и који ношаху терет и који товараху, сваки једном руком рађаше, а у другој држаше копље.

18. А који зидаху, сваки имаху мач припасан уз бедрицу, и тако зидаху. А трубач стајаше код мене.

19. Јер рекох старјешинама и главарима и осталом народу: Посао је велик и дуг, и ми смо се расули по зиду далеко један од другога.

20. Гдје чујете трубу да труби, онамо трчите к нама; *Бог наш војеваће за нас. [*2 Мој 14, 14.]

21. Тако рађасмо посао, и половина их држаше копља од зоре па докле звијезде не изиду.

22. У то вријеме још рекох народу: Сваки с момком својим нека ноћује у Јерусалиму да би нам ноћу стражили а дању радили.

23. А ја и моја браћа и момци моји и стражари што иду за мном, нећемо свлачити са себе хаљина; у свакога да је мач и вода.

5. Немија ослобађа сиромаше од државних дажбина. Његова несебичност.

1. И стаде велика вика људи и жена на браћу њихову Јудејце.

2. Јер неки говораху: Нас и синова наших и кћери наших има много; да добавимо жита да једемо и останемо живи.

3. Други опет говораху: Да заложимо поља своја и винограде и куће да добијемо жита у овој глади.

4. Још други говораху: Да узјамимо новаца на поља своја и винограде за данак царски.

5. А тијело је наше као тијело браће наше, синови наши као њихови синови и, ето, треба да дамо синове своје и кћери своје у робље, и неке кћери наше већ су робиње, а ми не можемо ништа, јер поља наша и винограде наше држе други.

6. Зато се расрдих врло кад чух вику њихову и те ријечи.

7. И смислих у срцу свом и укорих кнезове и поглаваре, и рекох им: *Ви мећете бремена сваки на брата својега. И сазвах велики збор њих ради. [*2 Мој 22, 25.]

8. И рекох им: Ми откуписмо колико могосмо браћу своју Јудејце што бјеху *продани народима; а ви ли ћете продавати браћу своју или ће се продавати нама? А они умукосе и не нађоше што би одговорили. [*3 Мој 25, 47-49.]

9. И рекох: Није добро што радите. Не треба ли вам ходити у страху Бога нашега да нам се не ругају народи, непријатељи наши?

10. И ја и браћа моја и момци моји давали смо им новаца и жита; *али опростимо им тај дуг. [*5 Мој 15, 1-11.]

11. Хајде, вратите им данас поља њихова и винограде и маслинике и куће и што им на стотину узимате од новца и жита и вина и уља.

12. А они одговорише: Вратићемо и нећемо искати од њих; учинићемо како велиш. Тада сазвах свештенике, и заклев их да ће тако учинити.

13. И истресох њедра своја и рекох: Овако да истресе Бог свакога из куће његове и из труда његова ко год не испуни ове ријечи, и овако да се истресе и буде празан. И сав збор рече: Амин. И хвалише

Господа, и учини народ по тој ријечи.

14. И откад ми цар заповједи да им будем управитељ у земљи Јудиној, од године двадесете до тридесет друге године цара Артаксеркса, дванаест година, ја и браћа моја не једосмо хране управитељске.

15. А пређашњи управитељи који бијаху прије мене, бијаху тешки народу узимајући од њега хљеба и вина, осим четрдесет сикала сребра, и слуге њихове заповиједаху по народу; али ја тако не чиних бојећи се Бога.

16. Него и око грађења зида радих, и не куписмо њиве; и сви момци моји бијаху скупа ондје на послу.

17. И Јудејаца и поглавара сто и педесет људи и који долажаху к нама из околних народа бијаху за мојим столом.

18. И готовљаше се сваки дан по једно говече, шест оваца изабранијех, и птице готовљаху ми се, и сваких десет дана даваше се свакојакога вина изобила. И опет не исках хране управитељске; јер служба бјеше тешка народу.

19. *Помени ме, Боже мој, на добро за све што сам чинио овому народу. [*Нем 13, 14, 22.]

6. Немија избјегава замке непријатељске и довршује градске зидове.

1. А кад чу Санавалат и Товија и Гисем Арапин и остали наши непријатељи да сам сазидао зид и да није остало у њему ништа проваљено, а до тада још не бијех намјестио крила на врата,

2. Посла Санавалат и Гисем к мени и поручи: Ходи да се састанемо у ком селу у пољу Ононском. А они мишљаху зло по ме.

3. И послах к њима гласнике и поручих: У послу сам великом, зато не могу доћи. Јер би стао посао кад бих га оставио да дођем к вама.

4. И слаше тако к мени четири пута; и ја им онако одговорих.

5. Тада Санавалат посла к мени тако пети пут слугу својега с књигом отвореном у руци.

6. А у њој писаше: Чује се по народима и Гасмуј каже да се ти и Јудејци мислите одметнути, зато зидаш зид, и хоћеш да им будеш цар, како се говори,

7. И да си поставио пророке да разглашују за тебе у Јерусалиму и говоре: Цар је у Јудеји. А то ће доћи до цара; него ходи да се договоримо.

8. Тада послах к њему и поручих: Није тако како ти кажеш; него си сам измислио.

9. Јер они сви шћаху нас уплашити говорећи: Клонуће руке њихове од посла и неће се свршити. Зато, Боже, укријепи руке моје.

10. Јоште отидох у кућу Семаји, сину Далаје сина Метавеилова, који се бјеше затворио, и рече ми: Да отидемо заједно у дом Божји усред цркве и да закључамо врата цркви, јер ће доћи да те убију, доћи ће ноћу да те убију.

11. А ја рекох: Зар ће човјек какав сам ја бјежати? Или ко би овакав какав сам ја ушао у цркву да остане у животу? Нећу ићи.

12. И разумјех да га није Бог послао, него то пророштво каза за ме, јер га Товија и Санавалат поткупише.

13. Зато бјеше поткупљен да ме уплаши да онако учиним и згријешим да бих се осрамотио да ме могу ружити.

14. Помени, Боже мој, Товију и Санавалата по овим дјелима њиховим, и Ноадију пророчицу и друге пророке који ме шћаху уплашити.

15. И тако доврши се зид двадесет петог дана мјесеца Елула за педесет и два дана.

16. И кад чуше сви непријатељи наши и видјеше сви народи који бијаху око нас, уплашише се врло, јер познаше да је Бог наш учинио то дјело.

17. И у оне дане многи главари Јудејски слаху књиге Товији, и од Товије њима долажаху књиге.

18. Јер многи Јудејци бијаху му се заклели; јер бјеше зет Сеханији, сину Арахову, и Јоанан, син његов, бјеше ожењен кћерју Месулама, сина Варахијина.

19. И говораху преда мном добро о њему, и ријечи моје доказиваху му; и Товија слаше књиге да ме уплаши.

7. Постављање градских стражара. Пребројавање повратника (уп. Језд 2, 167). Добровољни прилози храму.

1. А кад се сазида зид и намјестих врата, и постављени бише вратари и пјевачи и Левити,

2. Заповједих Ананију, брату својему, и Ананији, заповједнику од града Јерусалимскога, јер бјеше вјеран човјек и бојаше се Бога више него многи,

3. И рекох им: Да се не отварају врата Јерусалимска докле сунце не огрије, и кад они што стоје ондје

затворе врата, огледајте, и да се поставе стражари између становника Јерусалимских, сваки на своју стражу и сваки према својој кући.

4. А град бијаше широк и велик, али народа бјеше мало у њему и куће не бјеху пограђене.

5. И Бог мој даде ми у срце, те сабрах главаре и старјешине и народ да се изброје по племенима. И нађох књигу, у којој бијаше пријепис онијех који се вратише први пут; и нађох у њој записано:

6. *Ово су људи из овога краја што се вратише из ропства између онијех који бише пресељени, које пресели Навуходносор, цар Вавилонски, па се вратише у Јерусалим и у Јудеју, сваки у свој град,

[*Језд 2.]

7. Који дођоше са Зоровавељем, Исусом, Немијом, Азаријом, Рамијом, Наманијем, Мардохејем, Вилсаном, Мисперетом, Вигвајем, Неумом, Ваном; на број бјеше људи народа Израиљева:

8. Синова Фаросовијех двије тисуће и сто и седамдесет и два;

9. Синова Сефатијиних триста и седамдесет и два;

10. Синова Араховијех шест стотина и педесет и два;

11. Синова Фат-Моавовијех, од синова Исусовијех и Јоавовијех двије тисуће и осам стотина и осамнаест;

12. Синова Еламовијех тисућа и двјеста и педесет и четири;

13. Синова Затујевих осам стотина и четрдесет и пет;

14. Синова Захајевих седам стотина и шездесет;

15. Синова Винујевих шест стотина и четрдесет и осам;

16. Синова Вивајевих шест стотина и двадесет и осам;

17. Синова Азгадовијех двије тисуће и три стотине и двадесет и два;

18. Синова Адоникамовијех шест стотина и шездесет и седам;

19. Синова Вигвајевијех двије тисуће и шездесет и седам;

20. Синова Адиновијех шест стотина и педесет и пет;

21. Синова Атировијех од Језекије деведесет и осам;

22. Синова Асумовијех триста и двадесет и осам;

23. Синова Висајевијех триста и двадесет и четири;

24. Синова Арифовијех сто и дванаест;

25. Синова Гаваонских деведесет и пет;

26. Људи из Витлејема и Нетофата сто и осамдесет и осам;

27. Људи из Анатота сто и двадесет и осам;

28. Људи из Вет-Асмавета четрдесет и два;

29. Људи из Киријат-Јарима, Хефире и Вирота седам стотина и четрдесет и три;

30. Људи из Раге и Гаваје шест стотина и двадесет и један;

31. Људи из Михмаса сто и двадесет и два;

32. Људи из Ветиља и Гаја сто и двадесет и три;

33. Људи из другога Невона педесет и два;

34. Синова Елама другога тисућа и двјеста и педесет;

35. Синова Харимовијех триста и двадесет;

36. Синова Јерихонских триста и четрдесет и пет;

37. Синова Лодских, Адидских и Ононских седам стотина и двадесет и један;

38. Синова Сенајских три тисуће и девет стотина и тридесет;

39. Свештеника: синова Једајиних од дома Исусова девет стотина и седамдесет и три;

40. Синова Имровијех тисућа и педесет и два;

41. Синова Пасхоровијех тисућа и двјеста и четрдесет и седам;

42. Синова Харимовијех тисућа и седамнаест;

43. Левита: синова Исусовијех и Кадмиловијех између синова Одавијиних седамдесет и четири;

44. Пјевача: синова Асафовијех сто и четрдесет и осам;

45. Вратара: синова Салумовијех, синова Атировијех, синова Талмоновијех, синова Акувовијех, синова Атитинијех, синова Совајевијех сто и тридесет и осам;

46. Нетинеја: синова Сишинијех, синова Асуфинијех, синова Таваотовијех,

47. Синова Кирсовијех, синова Сијајиних, синова Фадановијех,

48. Синова Леваниних, синова Агавиних, синова Салмајевих,

49. Синова Анановијех, синова Гидиловијех, синова Гаровијех,

50. Синова Реајиних, синова Ресиноввијех, синова Некодинијех,

51. Синова Газамовијех, синова Узинијех, синова Фасејиних,

52. Синова Висајевих, синова Меунимовијех, синова Нафусесимовијех,

53. Синова Ваквуковијех, синова Акуфинијех, синова Аруровијех,

54. Синова Васлитовијех, синова Меидинијех, синова Арсинијех,
55. Синова Варкосовијех, синова Сисаринијех, синова Таминијех,
56. Синова Несијиних, синова Атифиних;
57. Синова слуга Соломоновијех, синова Сотавејих, синова Соферетових, синова Феридинијех,
58. Синова Јалинијех, синова Дарконовијех, синова Гидиловијех,
59. Синова Сефатијиних, синова Атиловијех, синова Фохерета од Севајима, синова Амоновијех,
60. Свега Нетинеја и синова слуга Соломоновијех, триста и деведесет и два.
61. И ови дођоше из Тел-Мелеха и Тел-Арисе, Херув, Адон и Имир, али не могоше показати отачкога дома својега и сјемена својега, еда ли су од Израиља,
62. И синови Делајини, синови Товијини, синови Некодани, њих шест стотина и четрдесет и два,
63. И од свештеника: синови Авајини, синови Акосови, синови Варзелаја, који се ожени између кћери Варзелаја Галађанина, те се прозва њиховијем именом.
64. Они тражише по књигама да би показали род свој, али се не нађе, зато бише одлучени од свештенства.
65. И запријети им Тирсата да не једу од *светиње над светињама докле не настане свештеник с † Уримом и Тумимом. [*4 Мој 18, 9; † 2 Мој 28, 30; 1 Сам 14, 41.]
66. Свега збора скупа бјеше четрдесет и двије тисуће и три стотине и шездесет,
67. Осим слуга њиховијех и слушкиња њиховијех, којих бјеше седам тисућа и три стотине и тридесет и седам; и међу њима бјеше пјевача и пјевачица двјеста и четрдесет и пет;
68. Имаху седам стотина и тридесет и шест коња, двије стотине и четрдесет и пет мазги,
69. Четири стотине и тридесет и пет камила, шест тисућа и седам стотина и двадесет магараца.
70. Тада неки између главара домова отачких приложише на посао. Тирсата даде у ризницу тисућу драма злата, педесет чаша, пет стотина и тридесет хаљина свештеничких.
71. А главари домова отачких дадоше у ризницу за посао двадесет тисућа драма злата, и сребра двије тисуће и двјеста мина.
72. А што даде остали народ бјеше двадесет тисућа драма злата, и двије тисуће мина сребра, и шездесет и седам хаљина свештеничких.
73. И тако се населише свештеници и Левити и вратари и пјевачи и људи из народа и Нетинеји и сав Израиљ у својим градовима; и кад дође седми мјесец, синови Израиљеви бијаху у својим градовима.

8. Народ пажљиво слуша Јездрино читање Закона. Светковање Празника сјеница.

1. Тада се скупи сав народ једнодушно на улици која је пред вратима воденијем, и рекоше Јездри, *књижевнику, да донесе књигу закона Мојсијева који даде Господ Израиљу. [*Језа 7, 6.]
2. И *донесе Јездра свештеник закон пред збор у ком бјеху људи и жене и сви који могаху разумјети, првога дана седмога мјесеца. [*5 Мој 31, 10-13.]
3. И чита је на улици која је пред вратима воденијем од јутра до подне пред људима и женама и онијем који могаху разумјети, и уши свему народу бијаху обраћене ка књизи законској.
4. А Јездра, књижевник, стајаше на мјесту повисоку, које бјеху начинили од дрвета за то; и до њега стајаше Мататија и Сема и Анаја и Урија и Хелкија и Масија с десне стране, а с лијеве Федаја и Мисаило и Малхија и Асум и Асвадана, Захарија и Месулам.
5. И отвори Јездра књигу на видик у свему народу, јер бијаше више свега народа, и кад је отвори, уста сав народ.
6. И Јездра благослови Господа Бога великога, а сав народ одговори: Амин, амин, подигавши руке своје, па се савише и поклонилише се Господу лицем до земље.
7. А Исус и Ваније и Серевија, Јамин, Акув, Саветај, Одија, Масија, Келита, Азарија, Јозавад, Анан, Фелаја и други Левити поучаваху народ закону, и народ стајаше на мјесту.
8. И читашу књигу, закон Божји, разговријетно, и разлагаху смисао, те се разумијеваше што се читаше.
9. Потом Немија, који је Тирсата, и свештеник Јездра, књижевник, и Левити који поучаваху народ, рекоше свему народу: Овај је дан свети Господу Богу нашему; не тужите ни плачите. Јер плакаше сав народ слушајући што говори закон.
10. И рече им: Идите и једите претило и пијте слатко и шаљите дијелове онима који немају ништа зготовљено, јер је овај дан свети Господу нашему. Зато не будите жалосни, јер је радост Господња ваша сила.
11. И Левити утишаше народ говорећи: Мучите, јер је овај дан свети, и не будите жалосни.
12. И отиде сав народ да једе и пије и да шаље дијелове, и веселише се веома што разумјеше ријечи

које им се казаше.

13. А сјутрадан скупише се главари домова отачких из свега народа, свештеници и Левити, к Јездри књижевнику да уче што закон говори.

14. И нађоше написано у закону да је Господ заповједио преко Мојсија да синови Израилеви *бораве у сјеницама на празник седмога мјесеца. [*3 Мој 23, 42.]

15. И објавише и прогласише по свијем градовима својим и у Јерусалиму говорећи: Идите у гору, и *донесите грања маслинова и грања од дивље маслине и грања миртова и палмова и грања од шумнатијех дрвета, да начините сјенице, како је написано. [*3 Мој 23, 40.]

16. И народ изиде и донесе и начини сјенице сваки на свом крову и у свом тријему и у тријемовима дома Божијега и на улици код врата воденијех и на улици код врата Јефремовијех.

17. И тако начини сјенице сав збор што се бјеше вратио из ропства, и борављаху под сјеницама. А од времена Исуса, сина Навина, до тога дана не чинише тако синови Израилеви. И би весеље веома велико.

18. И читаше се књига закона Божијега сваки дан, од првога дана до пошљедњега; и празноваше празник седам дана, а осми дан би сабор, како је уређено.

9. Јавно народно покајање.

1. Потом двадесетчетвртога дана тога мјесеца скупише се синови Израилеви постећи и у костријети и посувши се земљом.

2. И одвоји се сјеме Израилево од свијех туђинаца, и стадоше те исповиједаху гријехе своје и безакоња отаца својих.

3. И стајаху на свом мјесту, те им се читаше закон Господа Бога њихова четврт дана, а другу четврт исповиједаху се и поклањаху се Господу Богу својему.

4. А Исус и Ваније, Кадмило, Севанија, Вуније, Серевија, Ваније и Хананије, попевши се на мјесто подигнуто за Левите, вапијаху гласом великим ка Господу Богу својему.

5. И рекоше Левити Исус и Кадмило, Ваније, Асавнија, Серевија, Одија, Севанија и Петаја: Устаните, благосиљајте Господа Бога својега од вијека до вијека; и да се благосиља име твоје славно и узвишено сврх свакога благослова и хвале.

6. Ти си сам Господ; ти си створио небо, небеса над небесима и сву војску њихову, земљу и све што је на њој, мора и све што је у њима, и ти оживљаваш све то, и војска небеска теби се клања.

7. Ти си Господ Бог који си изабрао *Аврама и извео из Ура Халдејскога и надио му име † Аврам; [*1 Мој 11, 31; † 1 Мој 17, 5.]

8. И нашао си срце његово вјерно пред собом, и учинио си с њим завјет *да ћеш дати земљу Хананску, Хетејску, Аморејску, Ферезејску, и Јевусејску и Гергесејску, да ћеш дати сјемуу његову, и испунио си ријечи своје, јер си праведан. [*1 Мој 15, 18.]

9. *Јер си погледао на муку отаца наших у Мисиру, и вику њихову чуо си на мору Црвеном; [*2 Мој 3, 7.]

10. И учинио си знаке и чудеса на Фараону и на свијем слугама његовијем и на свем народу земље његове, јер си знао да су обијесно поступали с њима; и стекао си себи име, као што се види данас.

11. *И море си раздвојио пред њима, те пријеђоше посред мора сухим, и бацио си у дубине оне који их гнаху † као камен у воду. [*2 Мој 14, 21; † 2 Мој 15, 5, 10.]

12. *И у ступу од облака водио си их дању, а ноћу у ступу огњеном свијетлећи им путем којим ће ићи. [*2 Мој 13, 21.]

13. *И сишао си на гору Синајску и говорио с њима с неба, и дао им судове праве и законе истините, уредбе и заповијести добре. [*2 Мој 20, 1.]

14. И обзнанио си им суботу своју свету, и дао им заповијести и уредбе и закон преко Мојсија, слуге својега.

15. *И хљеб с неба дао си им у глади њиховој, и † воду из камена извео си им у жеђи њиховој, и рекао си им да **иду и наслиједе земљу за коју си подигао руку своју да ћеш им је дати. [*2 Мој 16, 14; † 2 Мој 17, 6; **5 Мој 1, 8.]

16. Али они и оци наши узобијестише се и отврднуше вратом својим, и не слушаше заповијести твојих.

17. Не хтјеше слушати, и не опомињаше се чудеса твојих која си им чинио, него отврднуше вратом својим, и у одмету свом постављаше себи *вођа да се врате у ропство своје. Али ти, Боже, који опрашташ, † који си жалостив и милостив, који дуго трпиш и велике си милости, нијеси их оставио. [*4 Мој 14, 4; † 2 Мој 34, 6.]

18. И онда *кад начинише себи теле ливено и рекоше: Ово је твој Бог који те је извео из Мисира, и

хулише веома, [*2 Мој 32, 4.]

19. Ни онда их због велике милости своје нијеси оставио у пустињи; ступ од облака није одступао од њих дању водећи их путем, нити ступ огњени ноћу свијетлећи им путем којим ће ићи.

20. И дао си им добри свој дух да их уразумљује, и мане своје нијеси устегао од уста њиховијех, и воде си им дао у жеђи њиховој.

21. И четрдесет година хранио си их у пустињи, ништа им није недостајало: *Одијело им не оветша и ноге им не отекоше. [*5 Мој 8, 4.]

22. И дао си им царства и народе, подјелио си их по крајевима, јер наслиједише земљу *Сионову, земљу цара Есевонскога и земљу цара Васанскога; [*4 Мој 21, 21 и даље.]

23. И умножио си синове њихове као звијезде небеске, и увео си их у земљу за коју си рекао оцима њиховијем да ће ући у њу и наслиједити је.

24. И уђоше синови њихови и наслиједише земљу, и покорио си им Хананеје, становнике земаљске, и предао их у њихове руке, и цареве њихове и народе земаљске, да чине од њих што им је воља.

25. И тако узеше тврде градове и земљу родну, и наслиједише куће пуне свакога добра, студенце ископане, винограде, маслинике и воћке многе, и једоше и наситише се † и утојише се, и благоваху по великој твојој доброту. [*5 Мој 6, 11; † 5 Мој 32, 15.]

26. Али те разгњевише и одметнуше се тебе; бацише закон твој за леђа и пророке твоје побише, који им свједочаху да би их обратили к теби, и хулише веома.

27. *Зато си их давао у руке непријатељима њиховијем који их мучише. А кад у невољи својој викаше к теби, ти си их услишио с неба и по великој милости својој давао си им избавитеље, који их избављаше из руку непријатеља њиховијех. [*Суд 3, 8.]

28. Али чим отпочинуше, опет чинише зло пред тобом, зато си их остављао у руку непријатеља њиховијех да владају њима; а кад се обрађаше и викаше к теби, ти си их услишио с неба и избављао их по милости својој много пута.

29. И опомињао си их да би их обратио к закону својему, али они бијаху обијесни и не слушаше заповијести твојих и гријешаше о твоје законе, *које ко врши жив ће бити кроз њих; и измичући рамена своја, отврднуше вратом својим и не слушаше. [*3 Мој 18, 5.]

30. И трпио си их много година *опомињући их духом својим преко пророка својих; али не слушаше; тада си их дао у руке народима земаљским. [*Јер 7, 25, 26; 44, 46.]

31. Али ради милости своје велике нијеси дао да сасвијем пропадну, нити си их оставио, јер си Бог *милостив и жалостив. [*2 Мој 34, 6; Пс 3, 22.]

32. Сада, дакле, Боже наш, Боже велики, силни и страшни, који чуваш *завјет и милост, немој да је мало пред тобом што нас снађе сва ова мука, цареве наше, кнезове и свештенике наше и пророке наше и оце наше и сав народ твој од времена царава Асирских до данас. [*5 Мој 7, 9, 12; 1 цар 8, 23.]

33. Ти си праведан у свему што нас је снашло, јер си ти право учинио, *а ми смо безбожно радили. [*Дан 9, 5, 6.]

34. И цареви наши, кнезови наши и оци наши не извршиваше закона твојега, нити марише за заповијести твоје и свједочанства твоја којима си им свједочио.

35. Јер у царству свом и у великом добру твом које си им чинио, и у земљи пространој и родној коју си им дао, не служише теби, нити се повратише од злијех дјела својих.

36. Ево, ми смо данас робови, и још у земљи коју си дао оцима нашим да једу род њезин и добра њезина, ево ми смо робови у њој.

37. И она род свој обилати рађа царевима које си поставио над нама за гријехе наше, и који господаре над нашим тјелесима и над стоком нашом по својој вољи, те смо у великој тјескоби.

38. А ради свега тога чинимо тврд завјет и пишемо, а кнезови наши, Левити наши, свештеници наши печате.

10. Народ се завјетује да ће се држати Закона Божијег.

1. А који запечатише бјеху ови: Нимија, Тирсата, син Ахалијин, и Седекија,
2. Сераја, Азарија, Јеремија,
3. Пасхор, Амарија, Малхија,
4. Хатус, Севанија, Малух,
5. Харим, Меримот, Овадија,
6. Данило, Гинетон, Варух,
7. Месулам, Авија, Мијамин,
8. Мазија, Вилгај, Семаја; то бјеху свештеници;
9. А Левити: Исус син Азанијин, Винуј између синова Инадаовијех, Кадмило,

10. И браћа њихова: Севанија, Одија, Келита, Фелаја, Анан,
11. Миха, Реов, Асавија,
12. Захур, Серивија, Севанија,
13. Одија, Ваније, Венинуј;
14. Главари народни: *Фарос, Фат-Моав, Елам, Затуј, Ваније, [*Језд 2, 3 и даље.]
15. Вуније, Азгад, Вивај,
16. Адонија, Вигвај, Адин,
17. Атир, Језекија, Азур,
18. Одија, Асум, Висај,
19. Ариф, Анатот, Невај,
20. Магфија, Месулам, Езир,
21. Месизавеило, Садок, Јадва,
22. Фелатија, Анан, Анаја,
23. Осија, Ананија, Асув,
24. Лоис, Филеја, Совик,
25. Реум, Асавна, Масија,
26. Ахија, Анан, Ганан,
27. Малух, Харим, Вана.
28. И остали народ, свештеници, Левити, вратари, пјевачи, Нетинеји и сви који се одвојише од народа земаљских к закону Божијему, жене њихове, синови њихови и кћери њихове, сви који знаху и разумијеваху,
29. Присташе с браћом својом, главарима својим, и дођоше те се закеше и клетвом завезаше да ходимо по закону Божијему, који је дат преко Мојсија, слуге Божијега, и да држимо и извршимо све заповијести Господа Бога својега и законе његове и уредбе његове.
30. И да не дајемо *кћери својих народима земаљским, нити † кћери њиховијех да узимамо за синове своје. [*5 Мој 7, 3; † 2 Мој 34, 16; Језд 9, 2.]
31. И *од народа земаљских који донесу трг или какву год храну у суботу на продају, да не узимамо у суботу ни у други свети дан, и да остављамо седме године да почива земља и опраштамо сваки дуг. [*Нем 13, 15.]
32. И постависмо себи уредбу да дајемо сваке године трећину сикала на службу у дому Бога својега:
33. На хљебове постављене, на дар свагдашњи и жртву паљеницу свагдашњу за суботе, за младине и за празнике, и на светињу и на жртве за гријех да се очишћа Израил, и на свако дјело у дому Бога нашега.
34. И бацасмо ждријеб за свештенике и Левите и народ ради ношења дрва да се доноси у дом Бога нашега по домовима отаца наших на вријеме од године до године, да гори на олтару Господа Бога нашега, како пише у закону;
35. И *да доносимо првине од земље своје и првине од свакога рода од свакога дрвета од године до године у дом Господњи; [*2 Мој 23, 19.]
36. И првенце од синова својих и стоке своје, како пише *у закону, и првенце од говеда својих и од оваца својих да доносимо у дом Бога својега свештеницима који служе у дому Бога нашега; [*2 Мој 13, 2.]
37. И првине тијеста својега и приносе своје и род од свијех дрвета, вино и уље да доносимо свештеницима у клијети дома Бога својега, и Левитима *десетак од земље своје, и Левити да узимају десетак по свијем мјестима гдје узрадимо; [*4 Мој 18, 21.]
38. И да буде свештеник, син Аронов, с Левитима *кад Левити узимају десетак, и да Левити доносе десетак од десетка у дом Бога нашега, у клијети, у спреме његове. [*4 Мој 18, 26, 28.]
39. Јер у те клијети дужни су синови Израилеви и Левити доносити принос од жита, од вина и уља, гдје су свети судови, и свештеници који служе, и вратари и пјевачи, да не остављамо дома Бога својега.

11. Списак нових становника у Јерусалиму и у унутрашњости (уп. 1 дн 9, 2-17).

1. И населише се кнезови народни у Јерусалиму, а остали народ мета ждријеб да узму једнога од десет да сједи у Јерусалиму светом граду, а осталијех девет дијелова по другим градовима.
2. И благослови народ све људе који сами од своје воље присташе да сједе у Јерусалиму.
3. Ово су *главари земаљски који се населише у Јерусалиму, а по осталијем градовима Јудејским настанише се сваки на својем наслједству по градовима својим Израилци, свештеници и Левити, Нетинеји и синови слуга Соломоновијех: [*1 дн 9, 2, 3.]

4. У Јерусалиму, дакле, населише се неки од синова Јудинијех и Венијаминовијех: од синова Јудинијех: Атаја, син Озије, сина Захарије, сина Амарије, сина Сефатије, сина Малелеилова, од синова Фаресовијех;
5. И Масија, син Варуха, сина Холозе сина Азаје, сина Адаје, сина Јојарива, сина Захарије, сина Сиционијева;
6. Свега синова Фаресовијех што се населише у Јерусалиму, четири стотине и шездесет и осам храбријех људи;
7. А између синова Венијаминовијех: Салуј, син Месулама, сина Јоада, сина Федаје, сина Колаје, сина Масије, сина Итила, сина Исаијина,
8. И за њим Гавај, Салај, девет стотина и двадесет и осам;
9. А Јоило, син Зихријев, бјеше над њима, а Јуда, син Сенујин, бјеше други над градом;
10. Од свештеника: Једаја, син Јојаривов, Јахин,
11. Сераја, син Хелкије, сина Месулама, сина Садока, сина Мерајота, сина Ахитовова, старјешина у дому Божијем,
12. А браће њихове што служашу у дому осам стотина и двадесет и два; и Адаја, син Јероама, сина Фелалије, сина Амсија, сина Захарије, сина Пасхора, сина Малхијина,
13. И браће његове главара у домовима отачким двјеста и четрдесет и два; и Амасај, син Азареила, сина Азаја, сина Месилемота, сина Имирова,
14. И браће њихове храбријех људи сто и двадесет и осам, а над њима бјеше Завдило, син Гедолимов;
15. И од Левита: Семаја, син Асува, сина Азрикама, сина Асавије, сина Вунијева;
16. И Саветај, и Јозавад бијаху над послом спољашњим за дом Божји између главара Левитских,
17. А Матанија, син Михе, сина Завдије, сина Асафова, бијаше поглавар који почињаше хвале у молитви, и Ваквукија, други између браће своје, и Авда, син Салије, сина Галала, сина Једутунова;
18. Свега Левита у светом граду бјеше двије стотине и осамдесет и четири;
19. А од вратара: Акув, Талмон, и браће њихове што чуваху стражу на вратима, сто и седамдесет и два;
20. А остатак народа Израилева, свештеника, и Левита бјеше по свијем градовима Јудинијем, свак на свом напшљедству.
21. А Нетинеји населише се у Офилу, и Сиха и Гиспа бјеху над Нетинејима.
22. А над Левитима у Јерусалиму бјеше Озије, син Ванија, сина Асавије, сина Матаније, сина Мишина. Између синова Асафовијех пјевачи бијаху у служби за дом Божји.
23. Јер бјеше царева заповијест за њих и бјеше одређена плата пјевачима за сваки дан
24. И Петаја, син Месизавеилов, од синова Заре, сина Јудина, бјеше мјесто цара за сваки посао с народом.
25. А по селима и пољима њиховијем неки од синова Јудинијех настанише се у *Киријат-Арви и засеоцима њезинијем, и у Дивону и у засеоцима његовијем, и у Јекавсеилу и селима његовијем, [*ИНав 20, 7.]
26. И у Јесуји и Молади и Вет-Фелету,
27. И у Асар-Суалу и Вирсавеји и засеоцима њезинијем,
28. И у *Сиклагу и у Мекони и засеоцима њезинијем, [*ИНав 15, 31.]
29. И у Ен-Римону и у Сареји и у Јармуту,
30. У Заноји, у Одоламу, и селима њиховијем, у Лахису с пољем његовијем, у Азики и засеоцима њезинијем. И тако се населише од Вирсавеје до долине Енома.
31. А синови Венијаминови населише се од Гаваје у Михмасу и Аји и *Ветиљу и засеоцима његовијем, [*ИНав 18, 22.]
32. У Анатоту, у Нову, у Ананији,
33. У Асору, у Рами, у Гитајиму,
34. У Адиду, у Севојиму, у Невалату,
35. У Лоду, у Онону, и у долини дрводјељској.
36. А Левити подијелише се међу Јудом и Венијамином.

12. Спискови свештеника и Левита повратника са Зоровавељем. Освећење градских зидова. Постављане чувара над даровима Храму.

1. А ово су *свештеници и Левити који дођоше са Зоровавељем, сином Салатилувијем, и Исусом: Сераја, Јеремија, Јездра, [*Језд 2, 2.]
2. Амарија, Малух, Хатус,

3. Сеханија, Реум, Леримот,
4. Идо, Гинето, *Авија, [*Лк 1, 5.]
5. Мијамин, Мадија, Вилга,
6. Семаја, Јојарив, Једаја,
7. Салуј, Амок, Хелкија, Једаја. То бјеху главари између свештеника и браће своје за времена Исусова.
8. А Левити: Исус, Винуј, Кадмило, Серевија, Јуда и Матанија, *који с браћом својом бјеше над пјевањем. [*Нем 11, 17.]
9. А Ваквукија и Уније, браћа њихова, бијаху према њима у редовима својим.
10. А Исус роди Јоакима, а Јоаким роди Елијасива, а Елијасив роди Јојаду;
11. А Јојада роди Јонатана, а Јонатан роди Јадву.
12. А за времена Јоакимова бјеху свештеници, главари домова отачких: од дома Серајина Мераја, од Јеремијина Ананија,
13. Од Јездрина Месулам, од Амаријина Јоанан,
14. Од Мелихујева Јонатан, од Севанијина Јосиф,
15. Од Харимова Адна, од Мерајотова Елкај,
16. Од Идова Захарија, од Гинетова Месулам,
17. Од Авијина Зихрије, од Минијамина и Моадијина Филтај,
18. Од Вилжина Самуја, од Семајина Јонатан,
19. Од Јојаривова Матенај, од Једајина Озије,
20. Од Салајева Калај, од Амокова Евер,
21. Од Хелкијина Асавија, од Једајина Натанаило.
22. А Левити, главари домова отачких, за времена Елијасива, Јојаде, Јоанана и Јадве бише пописани са свештеницима до царовања Дарија, цара Персијскога;
23. Синови Левијеви, главари домова отачких, бише пописани у књизи дневника до времена Јоанана, сина Елијасивова;
24. И главари Левитски бјеху: Асавија, Серевија и Исус, син Кадмилов, и браћа њихова према њима да хвале и славе Бога *по заповијести Давида, човјека Божијега, † ред према реду; [*1 дн 25; † Језд 3, 11.]
25. Матанија и Ваквукија, Овадија, Месулам, Талмон, Акув, бијаху вратари који чуваху стражу код ризница на вратима.
26. Ти бијаху за времена Јоакима, сина Исуса, сина Јоседекова, и за времена Немије кнеза и свештеника Језде, књижевника.
27. А кад се освећиваше зид Јерусалимски, тражише Левите по свијем мјестима њиховијем да их доведу у Јерусалим да се сврши посвећење с весељем, хвалом и пјесмама уз кимвале, псалтире и гусле.
28. И скупише се синови пјевачки и из равница око Јерусалима и из села Нетофатских,
29. И из Вет-Гилгала и из поља Гевских и Азмаветских, јер пјевачи бијаху населили села око Јерусалима.
30. И очистише се свештеници и Левити, и очистише народ и врата и зид.
31. Послије тога заповједих кнезовима Јудејским да изађу на зид, и поставих два велика збора пјевачка, и један од њих иђаше надесно с горње стране зида *к вратима гнојнијем. [*Нем 2, 12; 3, 13.]
32. А за њима иђаше Осаја и половина кнезова Јудинијех,
33. И Азарија, Јездра и Месулам,
34. Јуда и Венијамин и Семаја и Јеремија,
35. И од синова свештеничких с трубама Захарија, син Јонатана, сина Семаје, сина Матаније, сина Захура, сина Асафова,
36. И браћа његова Семаја и Азарело, Милалај, Гилалај, Мај, Натанаило и Јуда и Ананије са справама музичким Давида, човјека Божијега, а Јездра књижевник пред њима;
37. Потом к вратима код студенца, која бијаху према њима, иђаху уз басамаке града Давидова куда се иде на зид, изнад дома Давидова па до *врата воденијех к истоку. [*Нем 3, 26.]
38. А друти збор пјевачки иђаше према онима, и ја за њим, и половина народа по зиду изнад *куле пећске до широкога зида, [*Нем 3, 11.]
39. И изнад врата Јефремовијех к вратима старијем и к вратима рибљим и ка кули Ананеиловој и кули Меји, па до врата овчијих; и стадоше код врата тамничких.
40. Потом стадоше оба збора пјевачка у дому Божијем, и ја и половина главара са мношом,
41. И свештеници Елијаким, Масија, Минијамин, Михаја, Елиоинај, Захарија, Ананија с трубама,
42. И Масија и Семаја и Елеазар и Озије и Јоанан и Малхија и Елам и Есер. И пјевачи пјеваху гласно с Језрајом, начелником својим.

43. И принесосше велике жртве тај дан и веселише се; јер их Бог развесели весељем великим; и жене и дјеца веселише се, и весеље Јерусалимско чујаше се далеко.
44. И постављени бише тај дан људи над клијетима у којима се остављаху приноси, првине и десетак, да сабирају у њих с њива градских законите дијелове за свештенике и за Левите, јер се Јуда радоваше свештеницима и Левитима што стајаху на послу,
45. И извршиваху што им је Бог њихов заповједио да извршују и што требаше извршивати за очишћење, као и пјевачи и вратари, *по заповијести Давида и Соломона, сина његова. [*1 дн 25.]
46. Јер отприје, за времена Давидова и Асафова бише постављени главари пјевачки и пјесме у хвалу и славу Богу.
47. И зато сав Израил за времена Зороваеља и за времена Немијина даваше дијелове пјевачима и вратарима свакидашњи оброк, и Левитима што бјеше њима посвећено, а *Левити синовима Ароновијем што њима бјеше посвећено. [*Нем 10, 39; 4 Мој 18, 26.]

13. Немијин други боравак у Јерусалиму. Одлучно сузбија разне злоупотребе. Поштовање суботе. Забрањује брак са туђинкама.

1. У то вријеме чита се књига Мојсијева народу, и у њој се нађе написано да не улази Амонац ни Моавац у сабор Божји довијека; [*5 Мој 23, 4.]
2. Јер не сретосше синова Израилевих с хљебом и водом, него *најмише на њих Валама да их прокуне, али Бог наш обрати ону клетву у благослов. [*4 Мој 22, 5-6.]
3. А кад чуше тај закон, одлучише од Израиља све туђинце.
4. А прије тога Елијасив свештеник, који бјеше над клијетима дома Бога нашега, опријатељи се с Товијом,
5. И начини му велику клијет, гдје се прије остављаху дари и кад и судови и десетак од жита, вина и уља, одређени Левитима и пјевачима и вратарима, и приноси за свештенике.
6. А кад то све биваше, не бјех у Јерусалиму, јер тридесет друге године Артаксеркса, цара Вавилонскога, вратих се к цару, и послјије неколико година измолих се опет у цара.
7. И кад дођох у Јерусалим, видјех зло што учини Елијасив ради Товије начинивши му клијет у тријему дома Божијега.
8. И би ми врло мрско, те избацих све покућство Товијино напоље из клијети.
9. И заповједих, те очистише клијети; и унесох у њих опет посуђе дома Божијега, даре и кад.
10. Потом дознах да се Левитима нијесу давали дијелови, те су се разбјегли сваки на своју њиву и Левити и пјевачи, који рађаху посао.
11. И укорих старјешине и рекох: Зашто је остављен дом Божји? И сабрах их опет и поставих на њихово мјесто.
12. И сви Јудејци доносише десетке од жита и вина и уља у спреме.
13. И поставих настојнике над спремама, Селемију свештеника и Садока књижевника, и између Левита Федају, и уз њих Анана, сина Захура сина Матанијина, јер се за вјерне држаху; и бијаше им посао дијелити браћи својој.
14. *Помени ме, Боже мој, за то, и немој избрисати добара мојих која учиних дому Бога својега и служби његовој. [*Нем 5, 19; 13, 31.]
15. У то вријеме видјех у Јудеји гдје газе у кацама у суботу и носе снопове натоваривши на магарце, и вино, грожђе и смокве и свакојаке товари, и *носе у Јерусалим у суботу, и прекорих их онај дан кад продаваху житак. [*Нем 10, 31; Јер 17, 21, 22.]
16. И Тирци који живљаху у Јерусалиму, донашаху рибу и свакојаки трг и продаваху у суботу синовима Јудинијем у Јерусалиму.
17. Зато прекорих главаре Јудејске и рекох им: Какво је то зло што чините, те скврните суботу?
18. Нијесу ли тако чинили оци ваши, те Бог наш пусти на нас и на овај град све ово зло? И ви још умножавате гњев на Израиља скврнећи суботу.
19. И кад дође сјен на врата Јерусалимска уочи суботе, заповједих те затворише врата, и заповједих да их не отварају до послјије суботе; и поставих неколико својих момака на вратима да се не уноси никакав товар у суботу.
20. И преноћише трговци и који продаваху свакојаки трг иза Јерусалима једном и другом.
21. И опоменух их и рекох им: Зашто ноћујете око зида? Ако још једном то учините, уложићу на вас. Од тада не долазише у суботу.
22. А Левитима заповједих да се очисте и да дођу и чувају врата да буде свети дан суботни. И за ово *помени ме, Боже мој, и опрости ми по великој милости својој. [*Нем 13, 14.]
23. Још видјех у то вријеме Јудејце који се бијаху оженили Азоћанкама, Амонкама и Моавкама.

ДОМАЋЕ КЊИГЕ

Каноник и молитвеник

Акатистник

Припрема за Свето Причешће

Copyright © 2020 Богослужбени текстови

Дизајн sv

24. И синови њихови говораху пола Азотски, и не умијаху говорити Јудејски, него језиком и једнога и другога народа.

25. Зато их карах и псовах, и неке између њих бих и чупах, и заклек их Богом да не дају кћери својих синовима њиховијем, нити да узимају кћери њиховијех за синове своје или за себе.

26. Није ли тијем *згријешио Соломон, цар Израиљев, ако и не бјеше у многим народима цара њему равна и мио бјеше Богу својему и Бог га бјеше поставио царем над свијем Израиљем, па опет га навратише на гријех жене туђинке? [*1 цар 11, 1-8.]

27. А вама ли ћемо допустити да чините то све велико зло и гријешите Богу нашем у узимајући жене туђинке?

28. И од синова Јојаде, сина Елијасива, поглавара свештеничкога, један бјеше зет Санавалату Ороњанину, којег отјерах од себе.

29. Помени их, Боже мој, што оскврнише свештенство и *завјет свештенички и † Левитски. [*4 Мој 25, 12, 13; † Мал 2, 8.]

30. И тако их очистих од свијех туђинаца, и опет поставих редове свештеничке и Левитске, свакога на посао његов,

31. И да се доносе дрва за жртве на рокове, и првине. Помени ме, Боже мој, на добро.

Share

Tweet

Like 0

« ПРЕТХОДНА СТРАНА 1 ... 8 9 10 СЛЕДЕЋА СТРАНА »

Коментарисање није више омогућено.

РУБРИКЕ

СВЕШТЕНЕ КЊИГЕ

Свето Писмо
Апостол
Паримејник
Псалтир

ЦРКВЕНЕ КЊИГЕ

За заједничко богослужење

Службеник и чиновник
Часослов
Химне
Минеји
Србљак
Триоди
Типик
Литургикон
Тропари и кондаци
Остало
Месецослов

За посебно богослужење

Требник

НОТНЕ КЊИГЕ

Приручник
Нотни зборник
Осмогласник

ЈАВИТЕ НАМ СЕ

Ваше име (обавезно)

Ваша имејл адреса (обавезно)

Наслов поруке

Ваша порука

Пошаљите

ВАЖНА НАПОМЕНА

Текстови могу да се користе сам богослужење. Свака употреба (и злоупотреба) материјала у циљу прештампавања, објављивања и стицања материјалне користи је забрањена. Молимо вас да издајте објављених дела материјално по куповином (и коришћењем) богослужбених књига.

НАЈНОВИЈЕ

Царски Часови на Свети и Вели априла 2020.

Правило за читање Акатиста и 1 јануара 2019.

Типик 10. јануара 2019.

Триоди 10. јануара 2019.

Србљак 10. јануара 2019.

Минеји 9. јануара 2019.

Химне 9. јануара 2019.

Псалтир 9. јануара 2019.